

[Fogh Rasmussen]

nemtest vi kan runde af ved at henvise til den stribe af reaktioner, vi har fået fra rigtig mange pensionister landet over, som i hvert fald ikke deler den opfattelse, som fru Grete Schødts og andre her giver udtryk for. Der er rigtig mange pensionister, som er af samme opfattelse som vi, at regeringens skattereform og pensionsomlægninger har medført forringelser. Og det er det, vi vil genoprette.

Så spørger hr. Jes Lunde: Hvor mange offentligt ansatte skal fyres efter Venstres og Det Konservative Folkepartis finanslovsforslag? Svaret er: Ingen. Vi ønsker bare at holde de offentlige udgifter uændrede, det vil sige stoppe den vækst i antallet af offentligt ansatte og den vækst i de offentlige udgifter, som regeringen har lagt op til.

Så endelig til hr. Bilgrav-Nielsen. Jamen det, Venstres formand har ønsket at markere meget stærkt, er, at det skal være slut med fodnotopolitikken også under en kommende regering bestående af Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Så ville jeg gerne, om vi her i løbet af debatten kunne få en afklaring af hr. Bilgrav-Nielsens opfattelse af, hvorvidt Socialistisk Folkeparti skal inddrages i kommende forhandlinger om et nyt forsvarsforlig. Det ville være meget interessant at få Det Radikale Venstres melding om det i en situation, hvor Socialistisk Folkeparti på sit landsmøde har bekræftet sin modstand mod en af de bærende piller i dansk forsvars- og sikkerhedspolitik, nemlig det danske medlemskab af NATO.

Holger K. Nielsen (SF):

I 1980'erne, da vi havde borgerlige regeringer, var det karakteristisk, at først skulle man løse alle de forskellige såkaldte balanceproblemer, før man kunne gå til at løse arbejdsløshedsproblemet. Det betød, at de arbejdsløse hele tiden blev skudt bagud i løsningerne af de forskellige problemer. Og jeg må indrømme, at det er noget, vi har set en videreudvikling af under den regering, vi har i øjeblikket.

Vi har tidligere i dag kunnet høre regeringen tale om, hvor meget man har fået i gang, hvor godt det går for dansk økonomi, og at opsvinget er i gang. Problemet er bare, at over for arbejdsløsheden er der ikke sket særlig meget. De over 350.000 arbejdsløse har ikke mærket noget til, at det skulle gå godt for dansk øko-

nomi. De har ikke mærket noget til et opsving, der skulle være i gang, og det er her, vi har et af problemerne i øjeblikket. Det betyder jo altså, at de arbejdsløse tilsyneladende igen kommer til at betale prisen.

Det er da muligt, at der kommer et knæk på arbejdsløshedskurven. Det håber vi hos os, og det håber vel også alle andre partier her i Folketinget. Det er som sagt muligt, at det kommer i løbet af i år, men det er ikke imponerende, som vi har været inde på tidligere.

Så kommer derudover en ting, som der ikke har været gjort så meget ud af i debatten, men som blev fremhævet af en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd offentliggjort i Mandag Morgen for et par uger siden, hvoraf det fremgik, at i det omfang der kommer et beskæftigelsesopsving, er det ikke så meget de ufaglærte, de dårligt uddannede, der får glæde af det. Så er det primært de veluddannede, dem, der i forvejen står godt, hvorimod de mennesker, der også blev tabere i 1980'erne, har en fair chance for at komme med på den eventuelle beskæftigelsesvogn.

Svaret på det er naturligvis, at der skal gøres en mere markant uddannelses- og efteruddannelsesindsats. Og det er, kan jeg forstå, en del af regeringens strategi. Det er også noget, vi støtter, men så er det, jeg vil spørge, hvordan det går med det.

Man kan læse i dag i en artikel i Berlingske Tidende, at der er kolossale problemer med at leve op til målet, 60.000 pladser på efteruddannelsesområdet, at der er kæmpeslagsmål i Finansministeriet, og at regeringen i virkeligheden ikke har styr på, om man kan nå dette mål. Og hvis man ikke når det, så er en meget vigtig del af forudsætningerne for regeringens politik faldet fra hinanden, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre noget mere fra statsministeren om, hvordan det går med efteruddannelsesindsatsen.

Statsministeren var i sin tale vældig stolt af, at det var den private beskæftigelse, der gik op, og han sagde, at der er tale om rigtige arbejdspladser, rigtige, gode arbejdspladser i den private sektor, og var stolt af, at det var ny privat beskæftigelse og ikke så meget beskæftigelse i den offentlige sektor.

Det kunne godt være sagt af borgerlige regeringer. Og jeg synes godt, jeg kunne tænke mig at spørge statsministeren og regeringen: Hvad